

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 25Csp/142/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417212311
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kalata
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2018:1417212311.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudcom JUDr. Petrom Kalatom v právnej veci žalobcu: D. G., narodený XX. XX. XXXX, bytom E. XX, XXX XX I., proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 90, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpený: Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s.r.o., so sídlom Ružinovská 42, 821 01 Bratislava, IČO: 36 862 169, v konaní o určenie, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov a určenie neprijateľných zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere, zmluvy o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 23. 03. 2012, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, je bezúročný a bez poplatkov.

II. V časti o určenie, že revolvingový úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluvy o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 23. 03. 2012, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, je bezúročný a bez poplatkov, súd žalobu zamieťa.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená pod časťou 3. bod 3. v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 23. 03.2012 ako dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov (§ 551 Obč. zákonníka v platnom znení) v znení „Klient výslovne a neodvolateľne súhlasí, aby mu v prípade, že sa omešká so splácaním úveru/ revolvingového úveru/záväzkov vyplývajúcich z RZ viac ako 1 mesiac, t. j. nezaplatí minimálne dve po sebe nasledujúce splátky úveru/revolvingového úveru, uskutočňoval platca mzdy mesačné zrážky zo mzdy, a to až do splatenia čerpaného úveru / revolvingového úveru v celom rozsahu vrátane príslušenstva, a aby zrazenú sumu poukazoval na účet Cetelemu. Cetelem s týmto spôsobom zabezpečenia záväzkov klienta súhlasí. Táto dohoda sa vzťahuje aj na budúcich platcov mzdy klienta ako aj na iné príjmy klienta s ktorými sa pri výkone rozhodnutia zaobchádza ako so mzdou. Náklady spojené so zrážkami nesie klient.“ je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná.

IV. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu 18. 08. 2017 sa žalobca domáhal, aby súd určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere, zmluvy o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 23. 03. 2012, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, je bezúročný a bez poplatkov, že revolvingový úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluvy o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy

o poskytovaní platobných služieb zo dňa 23. 03. 2012, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a že dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou bodu 3 časti 3 zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluvy o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 23. 03. 2012 je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná. O trovách konania navrhol žalobca rozhodnúť tak, že súd žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania neprizná. Žalobu odôvodnil tým, že úverová zmluva podľa neho neobsahuje všetky zákonom č. 129/2010 Z. z. požadované náležitosti. Naliehavý právny záujem videl žalobca v potrebe odstránenia právnej neistoty medzi ním a žalovaným. Dôvody bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmlúv o spotrebiteľských úveroch videla v porušení ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. upravujúcich obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to správnej výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru, uvedenia údajov o výške, počte termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradia, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Dohodu o zrážkach zo mzdy uzatvorenej o spotrebiteľskom úvere, zmluve o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluve o poskytovaní platobných služieb zo dňa 23. 03. 2012 považoval žalobca za neprijateľnú zmluvnú podmienku. K žalobe priložil žalobca Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb zo dňa 23. 03. 2012, rozhodcovskú doložku a štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere.

2. Žalovaný navrhoval žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, resp. aby súd konanie zastavil z dôvodu nedostatku procesných podmienok. Zároveň uviedol, že revolvingový úver nebol poskytnutý. Poukázal na nedostatok naliehavého právneho záujmu na žalobcom požadovanom určení a na ustanovenia § 137 písm. c) a d) Civilného sporového poriadku, ktoré neumožňujú podanie určovacej žaloby v prípadoch, v ktorých je možné žalovať na plnenie a tiež, že ustanovenie § 137 písm. d) umožňuje domáhať sa určenia právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Vo vzťahu k skutočnosti, že poistné nebolo započítané do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré sú relevantné pre výpočet RPMN, uviedol žalobca, že pri výške mesačnej splátky bez poistného je celková čiastka k zaplateniu vypočítaná správne taktiež je správne uvedená RPMN. K inštitútu zabezpečenia záväzku spotrebiteľa formou využitia zrážok zo mzdy uviedol žalovaný, že tento nebol v čase uzatvorenia právnou úpravou zakázaný, nakoľko ustanovenie o zabezpečení záväzku dohodou o zrážkach zo mzdy sa stalo neprípustným až dňa 01. 05. 2014, kedy sa stalo ustanovenie § 5a zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinným, pričom úverová a aj samotná zmluva bola uzavretá dňa 23.03.2012. Poukázal na skutočnosť, že zrážky zo mzdy podliehajú zákonným ustanoveniam, pričom inštitút zrážok zo mzdy nie je zakázaný ani zákonom č. 129/2010 Z. z., ani nie je uvedený vo výpočte neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že úverová zmluva neobsahuje údaj o výške počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ako aj vo vzťahu k námietke absencie údajov o konečnej splatnosti úveru, žalovaný poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9. 11. 2016 vo veci C-42/15, z ktorého, podľa ktorého „zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny“, že podľa citovaného rozsudku „nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok“ a tiež že podľa citovaného rozsudku „zákon môže stanoviť, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“. Uviedol, že v konkrétnom prípade mal spotrebiteľ možnosť posúdiť rozsah svojho záväzku a určiť konečnú splatnosť úveru. Žalobca doložil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb zo dňa 23. 03. 2012, rozhodcovskú doložku, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, oznámenie o splácaní úveru a prepočet RPMN pre spotrebiteľský úver.

3. Súd v konaní vykonal dokazovanie listinami, zmluvou o spotrebiteľskom úvere a revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovou zmluvou o poskytovaní platobných služieb zo dňa 23.03.2012, rozhodcovskou doložkou zo dňa 23.03.2012, oznámením o splácaní úveru zo dňa 03.04.2012 a prepočtom RPMN pre spotrebiteľský úver a zistil nasledovný skutkový stav. Na základe 1. časti úverovej zmluvy žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi ako dlžníkovi spotrebiteľský úver vo výške

11.000 eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v 120 mesačných splátkach, každú vo výške 200,02 vždy k 15. dňu v mesiaci, pričom splatnosť 1. mesačnej splátky bola dohodnutá 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý v dohodnutej výške, ako termín konečnej splatnosti bol uvedený dátum poslednej mesačnej splátky úveru, pričom konkrétny dátum poslednej mesačnej splátky bude dlžníkovi oznámený písomne po poskytnutí úveru, výška úrokovej sadzby bola 16,39 % fixná, RPMN bolo uvedené vo výške 17,68 %, priemerná RPMN bola 12,45 %, zvolený bol rozšírený súbor poistenia, poplatok za poistenie bol vo výške 6,99 %, poplatok za vedenie účtu vo výške 0,00 eur, poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 0,00 eur, celková čiastka k zaplateniu bola vo výške 22.434 eur. Zmluvné strany zároveň uzatvorili v 2. časti zmluvy zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere s úverovým rámcom 5.000 eur, aktuálnou výškou úverového rámca 600 eur, výškou mesačnej splátky min. 5% z dlžnej čiastky, splatnosťou mesačnej splátky 10. deň v mesiaci, výškou úrokovej sadzby 28,68 %, RPMN 45,94 %, splatnosťou 1. mesačnej splátky 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené čerpanie Revolvingového úveru. Medzi stranami však nebolo sporné, že revolvingový úver nebol čerpaný. V rozhodcovskej doložke sa strany dohodli, že všetky spory vzniknuté v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovou zmluvou o poskytovaní platobných služieb zo dňa 23.03.2012 budú riešené v rozhodcovskom konaní, pričom spotrebiteľ mal možnosť po oznámení zámeru veriteľa riešiť spor v rozhodcovskom konaní svoj súhlas odvolať a taktiež každá zo strán sa mohla obrátiť s návrhom na začatie konania na príslušný všeobecný súd v SR. V oznámení o splácaní úveru oznámil žalovaný žalobcovi základné podmienky splácania poskytnutého úveru, dátum poskytnutia úveru 2.4.2012, výšku úveru 11.000 eur, výšku mesačnej splátky 200,02 eur, počet pravidelných mesačných splátok 120, dátum splatnosti prvej mesačnej splátky 15. 05. 2012, dátum splatnosti poslednej mesačnej splátky 15. 04. 2022 a identifikačné údaje potrebné k splácaniu úveru (číslo účtu, variabilný symbol, špecifický symbol).

4. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

5. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

6. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

7. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

8. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), k) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (a ďalších náležitostí podľa ustanovenia § 9 ods. 2) musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

9. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) až d) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

14. Podľa § 298 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Podľa § 298 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

15. K otázke existencie naliehavého právneho záujmu na žalobcom navrhovaných určeníach je potrebné uviesť, že s účinnosťou od 01. 01. 2018 bol novelizovaný zákon o spotrebiteľských úveroch, keď bol do § 11 doplnený odsek 4, podľa ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Na základe uvedeného je možné uzavrieť, že možnosť žalobcu domáhať sa určenia právnych skutočností vymedzených v žalobe vyplýva priamo zo zákonnej úpravy.

16. Súd uzavrel, že spôsob, ako bol v zmluve vymedzený termín konečnej splatnosti úveru („dátum poslednej mesačnej splátky Úveru. Konkrétny dátum bude poslednej mesačnej splátky bude Klientovi oznámený písomne po poskytnutí Úveru.“), nie je naplnením dikcie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f). Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru musí byť vyjadrený konkrétnym dátumom (s uvedením dňa, mesiaca a roku), tak, aby spotrebiteľ mal jednoznačnú vedomosť o termíne, kedy má vykonať úhradu, bez toho, aby sa vystavil hrozbe sankcie v prípade nedodržania termínu, pričom v konkrétnom prípade takáto hrozba je z dôvodu, že žalovaný termín nevymedzil dostatočne určito. Súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove, zo dňa 14.07.2015, sp. zn. 17Co/2/2015, podľa ktorého údaj o termíne splatnosti spotrebiteľského úveru musí byť v zmluve uvedený výslovne nemožno ho vyvodzovať z ďalších náležitostí (napr. zo splátok úveru). Počet a výška splátok úveru je samostatnou zmluvnou náležitosťou, ktorú nemožno stotožňovať s chýbajúcim údajom o konečnej splatnosti úveru. Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanoveniu počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. i), kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru a preto pri citovanom ustanovení iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo, neprichádza do úvahy. Taktiež napr. podľa rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 16Co/267/2015 z 18.02.2016, nie je povinnosťou spotrebiteľa, aby si sám vypočítal a vyhodnotil v zmluve uvedené údaje, ak túto povinnosť dodávateľovi ukladá zákon, pričom sa vyžaduje presná časová špecifikácia termínov splatnosti jednotlivých splátok a konečnej splatnosti celého úveru a je úlohou dodávateľa, aby vstupné údaje matematicko - logickými operáciami premietol do konkrétnych časových údajov, ktoré budú termíny splátok a konečnú splatnosť úveru predstavovať. Pokiaľ samotná zmluva tieto presné údaje neobsahuje, nemožno apelovať na aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu termínu konečnej splatnosti úveru matematickými operáciami z iných dostupných údajov v zmluve. Otázku vymedzenia

termínu konečnej splatnosti úveru obdobným spôsobom vymedzili súdy aj v žalobcom uvádzaných rozhodnutiach, rozsudku Krajského súdu v Prešove z 8. 12. 2016, sp. zn. 19Co/142/2016, prípadne rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. 3. 2017. Súd sa stotožňuje s výkladom v citovaných rozhodnutiach, a nepovažoval za dôvodné sa od tohto výkladu odchyľovať, tento výklad je možné v spotrebiteľských úverových zmluvách považovať za ustálený. Ak by aj mala byť opodstatnenou argumentácia, že z vyjadrenia konečnej splatnosti spotrebiteľských úverov v jednotlivých zmluvách je možné dovodiť presný termín konečnej splatnosti, je potom na mieste otázka, prečo ho priamo konkrétne jednoznačne neuviedol žalovaný v úverovej zmluve, hoci táto povinnosť viazala jeho, ako dodávateľa.

17. Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi stranami sporu neobsahuje ani presný údaj o výške, počte a termínoch splátok v rozdelení na istinu, úroky a iné poplatky v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je uvedená len výška mesačnej splátky (200,02 eur). Z tejto však nie je možné zistiť, koľko z nej predstavuje samotná istina, koľko úrok, a koľko iné poplatky. Zákonom stanovené členenie splátky na istinu, úroky a iné poplatky nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj také nároky, na ktoré nemá právo. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch pritom jednoznačne vyplýva, že tieto údaje musia byť obsahom samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (a nie iného dokumentu). Túto otázku je možné taktiež považovať v súdnej praxi za ustálenú, poukazujúc pri tom napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave z 15. 05. 2013, sp. zn. 11Co/102/2013, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. 04. 2015, sp. zn. 15Co/203/2015, rozsudok Krajského súdu v Žiline z 29. 01. 2016, sp. zn. 10Co/265/2015, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 25. 06. 2014, sp. zn. 6Co/523/2014, rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 30. 11. 2015, sp. zn. 10Co/265/2015, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 30. 01. 2018, sp. zn. 27Co/310/2017, prípadne aj žalobcom uvádzané rozhodnutia, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 19. 04. 2017, sp. zn. 5Co/363/2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo 7. 6. 2017, sp. zn. 7Co/95/2017. Súd pritom len príkladom uvádza rozhodnutia odvolacích súdov, pričom mnoho ďalších obdobných rozhodnutí tak odvolacích ako aj prvoinštančných súdov je dostupných na webovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR (www.justice.gov.sk) v časti, v ktorej sú zverejňované súdne rozhodnutia. Súd preto považoval aj vo vzťahu k tejto otázke rozhodovacia činnosť súdov za ustálenú a nevidel dôvod sa od nej odchyľovať.

18. Absencia náležitostí uvedených v ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) a k) má podľa § 11 ods. 1 písm. b), za následok, že úverovú zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Vo vzťahu k časti žaloby o určenie, že revolvingový úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluvy o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 23. 03. 2012, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov sa súd stotožnil s námietkou žalovaného, že k čerpaniu revolvingového úveru nikdy nedošlo. Preto súd uzavrel, že v tejto časti je žaloba predčasná a neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku, ani nemožno hovoriť o naliehavom právnom záujme na žalobcom požadovanom určení.

19. K dohode o zrážkach zo mzdy súd poukazuje na jej formulárový charakter. Samotná dohoda je zakomponovaná priamo do textu zmluvy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia súdu alebo inej objektívnej inštitúcie, je relevantné ex offio súdne preskúmanie týchto podmienok práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť obdobne, ako to vyžadujú vnútroštátne pravidlá verejného poriadku. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované trvajúcou existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky v právnom vzťahu k dodávateľovi, bez ohľadu na to, či došlo k použitiu tejto zmluvnej podmienky, aby spotrebiteľ nebol obťažovaný hrozbou aplikácie takejto dohody o zrážkach zo mzdy, ktorej neplatnosť nikto neurčí (KS Žilina, rozsudok z 30. 01. 2018, sp. zn. 11Co/9/2018). Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov má charakter štandardnej zmluvnej podmienky používanej žalovaným pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľských úveroch so spotrebiteľmi. Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažuje také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V prípade nepreukázania opaku zo strany dodávateľa zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne

dojednané (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov bola v prípade konkrétnej zmluvy uzatvorená v rámci predvyhotoveného formulára v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a žalovaný ničím nepreukázal individuálny charakter tohto dojednania. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov umožňuje obísť dôležitý prvok v ochrane spotrebiteľa a to ex offa súdnu kontrolu zmluvných podmienok so zameraním na to, či tieto nespôsobia hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Súd preto s ohľadom na vyššie uvedené vyhodnotil dohodu o zrážkach zo mzdy obsiahnutú v zmluve o spotrebiteľskom úvere ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, v dôsledku čoho je táto dohoda neplatná. Súd navyše uvádza, že táto zmluvná podmienka už bola iným súdom právoplatne vyhlásená za neprijateľnú (rozsudok Okresného súdu Levice v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/256/2016).

20. K rozsudku Súdneho dvora EÚ z 09.11.2016 vo veci C-42/15 súd uvádza, že tento nemohol mať vplyv na rozhodnutie súdu v prejednávanej veci. Tento rozsudok nie je spôsobilý zmeniť rozhodovaciu prax všeobecných súdov Slovenskej republiky pri posudzovaní otázky splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Súdny dvor EÚ vykladá výlučne právo EÚ a nie je oprávnený poskytovať výklad vnútroštátneho práva, v čom majú kompetenciu jedine vnútroštátne súdy. Aj v rozhodnutí C 42/15 Súdny dvor EÚ poskytol výlučne výklad smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/28/ES č. 2008/48 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a zrušení smernice Rady 87/102/EHS a nevyjadroval sa ku konkrétnemu výkladu slovenského zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého súd konkrétnu vec posudzoval a aj rozhodol. Pri konflikte smernice a vnútroštátneho zákona členského štátu Európskej únie je povinnosťou vnútroštátneho súdu skúmať, či môže smernici priznať priamy účinok. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, je povinnosťou súdu skúmať, či môže smernici priznať aspoň účinok nepriamy, teda či môže zákon vykladať eurokonformne. Takýto eurokonformný výklad zákona však nie je absolútny, pretože nemôže nahradiť výslovné znenie zákona, lebo by sa jednalo o výklad contra legem. Otázka priameho účinku smernice vo všeobecnosti sa v podstate týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú normu práva únie aplikovať priamo, bezprostredne na prípad, ktorý riešia. Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také, sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci (z rozsudku Krajského súdu v Prešove z 23. 01. 2018, sp. zn. 4Co/55/2017).

21. Podľa § 255 ods. 1 a 2, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V konaní bol úspešnou stranou žalobca a to aj pri přihliadnutí na skutočnosť, že v časti o určenie, že revolvingový úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluvy o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 23. 03. 2012, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov súd žalobu zamietol, čo by inak malo za následok vznik čiastočného nároku žalovaného v tejto časti na náhradu trov konania. Vzhľadom na skutočnosť, že vo všetkých ostatných častiach bol žalobca úspešný, bol by však jeho konečný úspech prevažujúci a vznikol by mu pomerný nárok na náhradu trov konania. Nakoľko však samotný žalobca navrhol, aby súd žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal, súd jeho návrhu vyhovel.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak strana, ktorej bola uložená povinnosť, nespĺní uloženú povinnosť, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.